

energi i de drøftelser og måske lidt mindre i store diskussioner om dansk økonomi på den lange bane. Men nu er temaet rejst, og så skal forespørgslen jo i sagens natur også besvares. Og det er jo relevant at diskutere.

Ideen med at have en 2015-plan og tidligere en 2010-plan er jo at holde sig for øje, at det, man gør lige nu og her, i dag, i morgen, om ½ år og om 1 år, hænger godt sammen med at sikre holdbarheden i finanspolitikken også på længere sigt. Altså, hvordan sikrer vi, at vi har råd til at udbetale sundhedsydelser og pensioner, yde en ordentlig hjemmehjælp, have en ordentlig skolegang også om 5, 10 og 15 år, uden at skatten presses op? Det er sådan set ideen med at lave en langsigtet plan, det er et ædelt mål, og det skal vi stå vagt om.

Ser vi så på forudsætningerne i 2015-planen, fremgår det ganske kort, at der skal gennemføres reformer og træffes politiske beslutninger, der øger beskæftigelsen og arbejdstiden, og som derigennem styrker de offentlige finanser med ca. 14 mia. kr. Man kan udtrykke det på mange måder: Hvis vi lykkes med at holde arbejdstiden gennemsnitligt på det niveau, vi kender i dag, skal vi øge beskæftigelsen med 20.000 personer. Hvis man forudsætter, at den gennemsnitlige arbejdstid falder, så skal vi øge den noget mere, og hvis man gjorde sig den dristige forudsætning, at den gennemsnitlige arbejdstid steg, ja, så skulle vi måske slet ikke øge beskæftigelsen. Men det kan altså sammenfattes i, at vi skal styrke de offentlige finanser med 14 mia. kr. på sigt.

Det var også den udfordring, som vi så, da vi lagde 2015-planen frem i slutningen af 2007, altså for et års tid siden, på trods af at vi nu i mellemtiden er blevet ramt af finanskrisen. Og derfor er der ikke basis for at påstå, at planen er kuldsejlet eller kørt af sporet eller andre sådanne transportmetaforer, som har været trukket frem i medierne.

Vi arbejder målbevidst efter 2015-planen, og vi har jo faktisk sat en del initiativer i gang for at belyse og nå de mål, der er stillet op. Det er jo f.eks. derfor, vi har nedsat Arbejdsmarkedskommissionen, der skal komme med forslag til indfrielse af reformkravet. Arbejdsmarkedskommissionen kom jo med en foreløbig rapport midt i finanslovforhandlingerne, og den endelige rapport ventes i indeværende år, omkring sommer.

Regeringen har også nedsat Skattekommissionen, som jo barsler med noget om ganske kort tid, i den meget tidlige del af februar, og som skal komme med forslag til en reform, der

bl.a. sænker skatten på arbejde, herunder på den sidst tjente krone. Når vi modtager den rapport i starten af februar, vil vi i Finansministeriet kort efter invitere Folketingets partier til forhandlinger, og så håber jeg da, at vi kan blive enige om en omlægning, der sætter de skatter ned, som styrker grundlaget for finansieringen af velfærdssamfundet mest. Det bør være en ambition, at en skatteomlægning i kølvandet på Skattekommissionens rapport yder et betydeligt bidrag til at indfri de mål, som 2015-planen er bygget op om.

Jeg håber også, at vi får truffet nogle fremadrettede beslutninger, der styrker beskæftigelsen, når Arbejdsmarkedskommissionen kommer med deres rapport til efteråret. Jeg skal i hvert fald gøre mit til, at det går bedre næste gang, end det gjorde sidste gang her i efteråret.

Kl. 13:10

Det er relevant, at vi får den her debat, for der kan jo være en tendens til, at man glemmer de langsigtede udfordringer i en tid, hvor de udfordringer, der på den korte bane er til at få øje på, i den grad er til at få øje på, fordi de fylder så meget. Finanskrisen og alle de konsekvenser, der gemmer sig under den overskrift i relation til utryghed på arbejdsmarkedet m.v., kalder på megen energi, og den skal vi jo bestemt udvise, men der er selvfølgelig også en risiko for, at det så kommer til at skygge over, hvordan tingene hænger sammen på sigt. Præcis derfor er det jo så vigtigt, at der er en plan, som rækker nogle år frem, for det er jo sådan set det, der muliggør, at man har det langsigtede mål for øje, også selv om man tager sig nogle svingture undervejs.

Dansk økonomi er jo præget af, at vi har en betydelig handlefrihed, som er bygget op af, at vi i en lang årrække har ageret klogt og lagt penge til side og afdraget gæld. Det skaber noget handlerum, og det skaber en mulighed for på den ene, den anden og den tredje måde at agere i forhold til den aktuelle konjunktursituation, samtidig med at vi fastholder et stærkt blik på den langsigtede målsætning.

Derfor skal de her to diskussioner om konjunkturbilledet og 2015-planen jo gå hånd i hånd, sådan at vi undgår at træffe kortsigtede beslutninger for at afhjælpe nogle problemer lige nu og her på en sådan måde, at det skaber negative konsekvenser på det lange sigt. Vi skal i stedet arbejde videre med både at håndtere udfordringer her og nu og gøre det på en måde, så vi understøtter den reformdagsorden, der på sigt kan løfte udbuddet af arbejdskraft og sikre